

РЕШЕНИЕ

№ 4015

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4121** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. В. Т. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], ул. А. К., № 33, срещу Решение № 1192/13.03.2023 г., постановено по АНД № 17898/2021 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № ИК-30/30.06.2020 г., издадено от председателя на Сметната палата на Република България, с което на касатора Т., в качеството ѝ на лице по чл.164, ал.1 от Изборния кодекс (ИК) на Местна коалиция „Б. за България“, регистрирана в ОИК С. и участваща в избори за общински съветници и кметове, проведени на 27.10.2019 г., на основание чл.476, вр. чл.170, ал.1 от ИК е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. Посочва се, че СРС не е обсъдил по същество събраните доказателства и поради това е достигнал до грешни правни изводи. Иска се отмяна на оспореното

решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът Р. В. Т., редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - председателят на Сметната палата на Република България, редовно призован, не се явява и не се представлява. В представен по делото отговор на касационната жалба оспорва същата, излага съображения по съществуващото на спора, моли решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила и да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита оспореното решение за правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Настоящият касационен състав, на основание чл.218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Фактическата обстановка е следната:

На 08.11.2019 г. е сключен Граждански договор за извършване на работа чрез личен труд № 5 между ОбС на Б. [населено място] и касатора Р. В. Т.. Същият е за период от два месеца, а именно: от 01.09.2019 г. до 31.10.2019 г. По силата на договора, срещу възнаграждение от 446,96 лв. В. приела да извършва финансово-счетоводна дейност в ОбС и ОблС на Б. като води строга отчетност по Закона за счетоводството и обработва информация, свързана с данни за ОбС и ОблС на Б. С., както и ежесечно да предава на председателя на ОбС и ОблС на Б. С. справка за приходите и разходите за дейността на ОбС и ОблС на Б. С. и в края на отчетния период да изготви и представи всички необходими документи, изисквани от Сметната палата в НС на Б. [населено място].

На 12.09.2019 г. Коалиция „Б. за България“, ПП Н., Движение за радикална промяна „Българска пролет“ и ПП МИР взели решение за общо участие в изборите за общински съветници и кметове на територията на [община] като Местна коалиция „Б. за България“. На същата дата представители на четирите субекта, участващи в МК „Б. за България“ взели решение /в писмена форма/, в което посочили, че партията, която ще отговаря за приходи, разходи и счетоводна отчетност е Б., а лицето, което ще отговаря за това по смисъла на чл.164, ал.2 от ИК е Р. Т. – счетоводител.

Местна коалиция „Б. за България“ е регистрирана за участие в изборите за общински съветници и кметове проведени на 27.10.2019 г. с Решение № 42-МИ/15.09.2019 г. на Общинска избирателна комисия С.. До Сметната палата на Република България е изпратено писмо от 15.09.2019 г., съдържащо информация по чл.171, ал.2 от Изборния кодекс за включване в Единния регистър по изборния кодекс на Сметната палата /Е./.

Настоящият съдебен състав констатира, че в него Р. В. Т. не е посочена като лице по чл.164, ал.1 от ИК. Едва на 07.01.2020 г. в Сметната палата е постъпило друго писмо, изпратено от представляващия МК „Б. за България“, в което като партия, определена от коалицията да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност, е

посочена Б., а Р. В. Т. е посочена като лице, отговарящо за същото /т.е. по чл.164, ал.1 от ИК/. Тези обстоятелства обаче не са вписани в Решение № 42-МИ/15.09.2019 г. на ОИК – С..

На 09.10.2019 г. лицето М. С. Н. /кандидат за кмет на [община] от МК „Б. за България“ дарил на МК 2950 лв. за предизборната кампания за изборите за общински съветници и кметове на 27.10.2019 г. С Н. бил сключен писмен договор за дарение. Т. издала Приходен касов ордер № 22/09.10.2019 г. и сумата била отразена като приход в касовата книга на Б. С..

При извършен одит на неустановена дата преди 05.02.2020 г. за съответствие на приходите и разходите във връзка с проведената предизборна кампания за местни избори през 2019 г. /възложен със Заповед № ОД-06-01-012/16.12.2019 г. старши одитор в Сметната палатка на Република България П. Й. установила, че дарението от Н. на стойност 2950,00 лв. не е преведено по банков път, а е внесено в касата на Б., съответно на Местната коалиция. Тя приела, че лице по чл.164, ал.1 от ИК е Р. Т. и че същата е извършила нарушение по чл.170, ал.1 от ИК, тъй като дарението от М. Н. на стойност, надвишаваща 1000 лева, а именно: 2950 лева, не било извършено по банков път. Срещу Т. е образувано административнонаказателно производство със съставянето на АУАН, срещу който е постъпило възражение в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. То е преценено от АНО като неоснователно. Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление.

В хода на съдебното производство пред първата инстанция са събрани гласни доказателства чрез разпитите на свидетелите Д. Д. и П. Й., които са заявили, че актът срещу Т. е съставен за това, че дарената от Н. сума не е преведена по банков път.

При така установеното от фактическа страна, районният съд е отхвърлил като неоснователни оплакванията на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, че фактическата обстановка е възприета неправилно и не е извършил вмененото му административното нарушение. След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства е достигнал до извода, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че наказаното лице е извършило описаното в АУАН и НП нарушение, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Настоящият касационен състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му и след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Същевременно, касационният състав счита, че макар районният съд да е събрал всички необходими доказателства за изясняване на фактическата обстановка по делото, то крайният му извод за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление е неправилен, поради което е неправилно и постановеното от него съдебно решение.

Съображенията са следните:

Предвид разпоредбата на чл.6 от ЗАНН, за да се приеме, че е налице административно нарушение, то същото следва да е извършено виновно. В случая се установява, че Р. Т. е имала сключен граждански договор с ОбС на Б. [населено място] за период от два месеца, който обхваща и датата, на която е направено дарението от М. С. Н.. По силата на този договор тя се е съгласила да извършва финансово-счетоводна дейност.

Предвид правния характер на договора /представляващ договор за изработка/, Т. е следвало да изпълнява само определените от възложителя работи и услуги и то при съответните посочени в него условия. С конкретния договор на нея не ѝ е вменявано задължение да осъществява функциите на лице по чл.164, ал.1 от ИК, т.е. да отговаря за приходите, разходите и счетоводната отчетност на партията или коалицията, свързани с предизборната кампания. Същата не е запозната и с решението на МК „Б. за България“ от 12.09.2019 г., подписано от представителите на субектите, включени в Местната коалиция „Б. за България“. Същата не е знаела, че в това решение е постигнато споразумение Б. да бъде партията, която да отговаря за приходи, разходи и счетоводна отчетност, а тя – Р. Т. да е лицето по чл.164, ал.1 от ИК, т.е. да отговаря за приходи, разходи и счетоводна отчетност. Следва да се отбележи, че такива данни не се съдържат нито в Решение № 42-МИ/15.09.2019 г. на Общинска избирателна комисия С., с което Местна коалиция „Б. за България“ е регистрирана за участие в изборите за общински съветници и кметове на 27.10.2019 г., нито в първото писмо от 15.09.2019 г., изпратено до Сметната палата на Република България /Т. е посочена като лице по чл.164, ал.1 от ИК едва с писмото, постъпило в Сметната палата на 07.01.2020 г./.

Горните обстоятелства водят до извода, че невнасянето на дарената от Н. сума от 2950 лв. по банков път не се дължи на виновно поведение от страна на Р. Т..

Предвид факта, че вината е съществен елемент от състава на административното нарушение, то и липсата на субективния елемент - вина, води до несъставомерност на деянието.

Горното обуславя извода, че като е приел обратното районният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, както и следва да бъде отменено потвърденото с него наказателно постановление.

С оглед липсата на претенции от касатора за присъждане на направени по делото разноски съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1192/13.03.2023 г., постановено по АНД № 17898/2021 г. по описа на Софийски районен съд и вместо това ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление /НП/ № ИК-30/30.06.2020 г., издадено от председателя на Сметната палата на Република България, с което на Р. В. Т. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], ул. А. К., № 33, в качеството на лице по чл.164, ал.1 от Изборния кодекс (ИК) на Местна коалиция „Б. за България“, регистрирана в ОИК С. и участваща в избори за общински съветници и кметове, проведени на 27.10.2019 г., на основание чл.476, вр. чл.170, ал.1 от ИК е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.